

100
X 30
3
15

ಹೋಲಿಕೆ ಎಂಬ ನಿಧಾನವಿಷ

‘ಹೋಲಿಕೆ’ ಎಂಬುದು ಮಕ್ಕಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಉರುಳಿದಂತೆ. ಇದು ತಮ್ಮದೇ ಲಯದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದ ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮುರುಟುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

■ ಸವಿತಾ ಮಾಧವ ಶಾಸ್ತ್ರಿ

“ನನ್ನ ದೊಡ್ಡ ಮಗ ಎಲ್‌ಕೆಜಿಯಿಂದ ಪಿಯುಸಿವರೆಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಟಾಪರ್. ನಾನು ಪೇರೆಂಟ್ಸ್ ಮೀಟಿಂಗ್‌ಗೆ ಹೋದರೆ ಬೇರೆ ಪೇರೆಂಟ್ಸ್‌ಗೆ ಟೀಚರ್ ಅವರವರ ಮಕ್ಕಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ರಾಶಿ ಕಂಪ್ಲೇಂಟ್ ಹೇಳ್ತಾ ಇದ್ದರೆ, ನನ್ನ ಸರದಿ ಬಂದಾಗ ‘ನಿಮ್ಮ ಮಗನದು ಯಾವ ಕಂಪ್ಲೇಂಟ್ ಇಲ್ಲ ಬಿಡಿ. ಹೀ ಈಸ್ ಜೇನಿಯಸ್’ ಅಂತ ಹೇಳಿದಾಗ ತಾಯಿಯಾದ ನನಗೆ ಎಷ್ಟು ಹೆಮ್ಮೆಯಾಗೋದು ಗೊತ್ತಾ! ಆದರೆ ಈಗ ಅದೇ ಟೀಚರ್ಸ್ ನನ್ನ ಸಣ್ಣ ಮಗ ಕಡಿಮೆ ಅಂಕ ತೆಗೆದಿದ್ದಕ್ಕೆ ‘ಅವನ ಕಡೆ ನೀವು ಗಮನ ಕೊಡೋದಿಲ್ಲವಾ? ನಿಮ್ಮ ದೊಡ್ಡ ಮಗ ಎಂಥ ಬ್ರಿಯಂಟ್ ಸ್ಕೂಡೆಂಟ್. ಇವನೇಕೆ ಹೀಗೆ? ಒಂದೇ ತಾಯಿಯ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ವ್ಯತ್ಯಾಸ! ಅವನು ಸ್ಕಾಲರ್, ಇವನು ಬಿಲೋ ಆವರೇಜ್’ ಎಂದೆಲ್ಲ ಕಾಮೆಂಟ್ ಮಾಡುವಾಗ ನನಗೆ ಭೂಮಿ ಬಾಯಿ ತೆರೆಯಬಾರದೆಂದೇ ಅನಿಸುತ್ತೆ. ಇವನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಹೊಡೆದರೂ ಇಲ್ಲ, ಬಯ್ಯರೂ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ನನ್ನ ಗಂಡ ಇಬ್ಬರೂ ಗೋಲ್ಡ್ ಮೆಡಲಿಸ್ಟ್. ಇವನು ಹೇಗೆ ದಡ್ಡನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದನೋ?”

ಗೆಳತಿ ತನ್ನ ಮಗನ ಬಗ್ಗೆ ಅಲವತ್ತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿ ಅಲ್ಲೇ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನಮ್ಮ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಉಗುರು ಕಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳ ಸಣ್ಣ ಮಗನತ್ತ ಹೋಯಿತು.

ಪಾಪದ ಹುಡುಗ! ತಂದೆ ತಾಯಿಯರ ಪ್ರೀತಿ ಅಕ್ಕರೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದವನು ಅವನಣ್ಣನಂತೆ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಹೆತ್ತವರಿಂದ ಬೈಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ತಾತ್ಕಾರಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ನಲುಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶಾಲೆಯಲ್ಲೂ ಟೀಚರ್‌ಗಳು ಅವನನ್ನು ಅವನಣ್ಣನಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ಅವಮಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳಿದ್ದರೆ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರ ಹೋಲಿಕೆ ನಡೆದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಒಂದು ಮಗು ಪ್ರತಿಭಾವಂತನಾಗಿ,

ಇನ್ನೊಂದು ಮಗು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿದ್ದರೆ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಹೋಲಿಸಿ ಮಾತನಾಡುವುದು, ಬಂದವರೆದುರಿಗೆ ಅವನನ್ನು ಹೊಗಳುವುದು ಈ ಮಗುವನ್ನು ದೂರುವುದು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದು ಒಂದೆರಡು ಸಲ ಆದರೆ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ಪದೇ ಪದೇ ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ‘ನೀನು ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಅವನಂತೆ ನೀನು ಆಗಬೇಕು’ ಎಂದೆಲ್ಲ ಹೇಳಿದಾಗ ಮಕ್ಕಳು ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಕುಗ್ಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚಿಸಿ, ನಮ್ಮದೇ ವಯಸ್ಸಿನವರೊಡನೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡಿ ಅವರು ‘ನಿಮಗಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠರು’ ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ಹೇಳಿದಾಗ ಅದನ್ನು ಸಹಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆಯೇ? ಮಕ್ಕಳು ಕೂಡ ಹಾಗೆ ಅಲ್ಲವೇ?

- ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಗುವೂ ಭಿನ್ನ ಹಾಗೂ ತನ್ನದೇ ಆದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಮರೆಯಬಾರದು.
- ಒಂದೇ ತಾಯಿಯ ಮಕ್ಕಳಾದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ತರಹದ ಬುದ್ಧಿಮಟ್ಟ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಭೆ ಹೊಂದಿರಬೇಕೆಂದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡತೊಡಗಿದಾಗ ಆ ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮದೇ ಒಡಹುಟ್ಟಿದವರನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಒಡಹುಟ್ಟಿದವರ ನಡುವೆ ಕಂದಕ ಉಂಟಾಗಲು ಹೆತ್ತವರು ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಕಾರಣೀಕರ್ತರಾದಂತಾಗುತ್ತದೆ.
- ಹೋಲಿಕೆಯಿಂದ ಮಗುವಿನಲ್ಲಿ ಕೀಳರಿಮೆ ಉಂಟಾಗಬಹುದು. ಇದು ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಖಿನ್ನತೆಗೆ ತಿರುಗಬಹುದು. ಇದು ಹಲವು ಮಾನಸಿಕ ಒತ್ತಡ ಹಾಗೂ ಕಾಯಿಲೆಗಳಿಗೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಡಬಹುದು.
- ಮಕ್ಕಳು ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದರೆ ಅವರನ್ನು ಮುಂದೆ ತರಲು ಅವರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಬೋಧನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೆತ್ತವರಾಗಲಿ, ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಲಿ ಅವರು ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಹಿಂದೆ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ?

ಆಸಕ್ತಿ ಕಡಿಮೆಯೇ? ಅಥವಾ ವಿಷಯ ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲವೇ? ಅಥವಾ ಬೇರೆನಾದರೂ ಸಮಸ್ಯೆ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾತಾಡಿಸಿ ವಿಷಯ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಗತ್ಯವೆನಿಸಿದರೆ ಕೌನ್ಸಿಲಿಂಗ್ ಮಾಡಿಸಬೇಕು.

- ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳು ಓದಿನಲ್ಲಿ ಮುಂದಿರಬೇಕೆಂದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಚಿತ್ರಕಲೆ, ಆಟ, ನೃತ್ಯ, ಸಂಗೀತ ಹೀಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಅವರಲ್ಲಿರುವ ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ಆಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಬದಲು ಅವರ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಪೋಷಿಸಿದಾಗ ಸಹಜವಾಗಿ ಆ ಮಗುವಿನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ವಿಕಸಿತಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.
- ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲಾ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಅಂಕ ಪಡೆದಾಗ ಹೆತ್ತವರಿಗೆ ಆತಂಕ ಸಹಜ. ಹಾಗಂತ ಅವರಿಗೆ ವಿಪರೀತ ಬೈಯುವುದು, ಹೊಡೆಯುವುದು ಎರಡೂ ತಪ್ಪು. ಇದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳು ಯಾರೊಂದಿಗೂ ತಮ್ಮ ನೋವನ್ನು ಹೇಳಲಾರದೆ ಅಂತರ್ಮುಖಿ ಆಗಬಹುದು. ಸೂಕ್ತ ಮನಸ್ಸಿನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹ್ಯಾಂಡಲ್ ಮಾಡುವುದೂ ಒಂದು ಕಲೆ. ‘ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಮುಂದಿನ ಸಲ ಇನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿ ಇನ್ನೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ತೆಗೆ’ ಎಂದು ಅವರನ್ನು ಹುರಿದುಂಬಿಸಬೇಕು.
- ಅಂಕಗಳು ಮಕ್ಕಳ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುವುದು ನಿಜವಾದರೂ ಅಂಕಗಳೇ ಸರ್ವಸ್ವವಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಸಾಧಕರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಕಾಲೇಜ್ ಡ್ರಾಪ್‌ಔಟ್‌ಗಳು, ಅರ್ಧಕ್ಕೆ ಓದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದವರು ಕೂಡ ಮಹತ್ತರ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿವೆ. ■